

DIARI DE SESSIONS

DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

X legislatura
Segon període

Sèrie C - Número 46
11 de març de 2013

Comissió d'Afers Institucionals

Presidència de l'I. Sr. Sergi Sabrià i Benito

Sessió núm. 5

SUMARI

Procediment

per a elegir tres membres del Consell de Garanties Estatutàries
(tram. 287-00001/09) p. 3

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El DSPC reproduceix només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la comissió.

Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general), 0213-7992 (sèrie C) · DL: B-3.468-1982 · www.parlament.cat

SESSIÓ NÚM. 5

La sessió s'obre a dos quarts d'onze del matí i quatre minuts. Presideix Sergi Sabrià i Benito, acompanyat de la vicepresidenta en funcions, Meritxell Borràs i Solé, i del secretari, Daniel Fernández González. Assisteix la Mesa el lletrat Antoni Bayona Rocamora.

Hi són presents els diputats David Bonvehí i Torras, Mireia Canals i Botines, Ferran Falcó i Isern, Anna Figueras i Ibàñez, M. Mercè Jou i Torras, Annabel Marcos i Vilar i Joan Maria Sardà i Padrell, pel G. P. de Convergència i Unió; Marta Rovira i Vergés i J. Lluís Salvadó i Tenesa, pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; Jaume Collboni Cuadrado i Núria Parlon Gil, pel G. P. Socialista; Pere Calbó i Roca i Manuel Reyes López, pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; Jaume Bosch i Mestres, pel G. P. d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa; Jordi Cañas Pérez, pel G. P. de Ciutadans, i Quim Arrufat Ibàñez, pel G. Mixt.

Assisteixen a aquesta sessió els candidats proposats com a membres del Consell de Garanties Estatutàries Carles Jaume i Fernández i Joan Ridao i Martín.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

Punt únic: Procediment per a elegir tres membres del Consell de Garanties Estatutàries (tram. 287-00001/09). Consell de Garanties Estatutàries.

El president

Molt bon dia. Obrim la sessió de la Comissió d'Afers Institucionals.

Procediment

per a elegir tres membres del Consell de Garanties Estatutàries (tram. 287-00001/09)

Tenim un sol punt avui a l'ordre del dia, que és el procediment per elegir tres membres del Consell de Garanties Estatutàries. Agrair en primer lloc als compareixents, en Carles Jaume Fernández i en Joan Ridao Martín, la seva presència avui aquí. Recordem que, de les propostes, aquests són els dos candidats, en tot cas, que no repetirien, i per tant els dos compareixents que tenim avui.

Explico breument el funcionament: en principi els candidats tenen un temps aproximat d'uns vint minuts per intervenir, i a partir d'aquí obriríem un torn als grups per tal que demanin aclariments, explicacions, sobre aspectes relacionats amb la seva formació acadèmica o amb la seva trajectòria professional. Faríem primer el senyor Carles Jaume, ja que ho fem per ordre de presentació al registre. Per tant, doncs, sense oblidar-me d'agrair primer al senyor Eliseo Aja i al senyor Jaume Vernet la seva presència avui aquí..., i sense més, doncs, endavant. Dono la paraula al senyor Carles Jaume.

Carles Jaume i Fernández (candidat a membre del Consell de Garanties Estatutàries)

Bé; moltes gràcies, senyor president. Il·lustres diputades i diputats, bon dia. És per a mi un honor i un pri-

vilegi comparèixer avui davant de la Comissió d'Afers Institucionals del Parlament per sotmetre'm al procediment d'ideïtat professional per defensar la meua candidatura com a membre del Consell de Garanties Estatutàries.

I els haig de confessar que és un honor per partida doble. Primer, perquè durant uns quants anys, quasi quatre legislatures –sisena, setena, vuitena i primer any de la novena–, vaig tenir l'honor i el gran privilegi de desenvolupar una part important de la meua trajectòria professional, com després els comentaré, en aquesta casa. I, segon, perquè amb tota humilitat i modèstia, però no per això amb menys orgull, al procediment al qual ara em sotmeto, al procediment d'ideïtat, vaig tenir el privilegi de fer-hi en aquell moment aportacions des de la vessant tècnica, a la proposició de llei que en aquell moment es debatia a la dita, aleshores dita Comissió d'Organització, Administració i Funció Pública i que després es va incorporar al vigent Reglament del Parlament de Catalunya. Permetin que els digui que aquest procediment el que pretenia era que fos un procediment àgil, directe i útil, i crec sincerament, i molts de vostès ho podran ratificar, que l'experiència ha estat en tots aquests anys molt positiva. També els haig de dir una cosa, i és que mai m'hauria imaginat, il·lustres diputades i diputats, que algun dia jo seria víctima, i entenguin-me l'expressió de «víctima» en el sentit més il·lusionant i més positiu, d'aquest procediment d'ideïtat.

Sense més preàmbuls, vull exposar de forma breu i entenedora la meua trajectòria professional i sotmetre la meua ideïtat professional a la seva consideració. Centraré la meua exposició, per tal de fer-la sistemàtica, en tres grans eixos: els dos primers, referits a la trajectòria professional en sentit estricte, i un tercer eix referit en concret a la institució de la qual aspiro a formar part. Amb una prèvia ineludible, que és la de la formació acadèmica.

Si comencem per aquest darrer punt, és sobrer comentar que sóc llicenciat en dret per la Universitat de Barcelona i que he completat la meua formació acadèmica amb dos postgraus o mestratges, un en l'àmbit de l'assessorament jurídic empresarial, per la Universitat Politècnica de Madrid, en allò que anomenaríem el «dret privat», i l'altre en l'àmbit estrictament del dret públic, en el mestratge en dret públic i organització administrativa, per la Universitat Pompeu Fabra, el que en diríem «sector públic», tot i que avui, com molts de vostès ja saben, la frontera entre dret privat i dret públic resulta, si més no, difusa.

Tot i això, ja els avanço que en els primers anys de la meua vida universitària la meua decantació fou nítidament i descaradament cap a l'àmbit del dret públic en general i concretament cap al dret constitucional.

Vull afegir, però, que, tot i que no és formació acadèmica en sentit estricte, el fet de ser antic opositor –i entenguin-me, opositor a les administracions públiques, no em malinterpretin– crec que cal valorar-lo també dins de l'àmbit de la formació, pel que té de dedicació, estudi i aprofundiment preparar una oposició. En aquest sentit, sóc des de l'any 1992 funcionari

del cos superior de l'Administració de la Generalitat de Catalunya. És a dir, fa més de vint anys. I precisament aquesta darrera dada professional és la que em permet lligar ja amb els eixos de la meva trajectòria professional que els he comentat al començar la meva exposició.

En primer terme, el primer eix que els comentava és el que és marcat per la prestació de serveis a les administracions públiques. I ho dic en plural, «administracions públiques», perquè, tot i que sóc funcionari de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, a la qual, com ja he dit, em vaig incorporar l'any 92 per oposició, i és en aquesta administració pública en la qual he prestat part important de la meva trajectòria professional, també he tingut l'honor i el privilegi de treballar a l'Administració universitària, poc, però de forma molt intensa, a la Universitat de Barcelona, i aquest darrer any llarg a l'Administració General de l'Estat com a subdelegat del Govern a Girona, experiència interessant i els puc garantir que viscuda amb molta intensitat.

I de tot plegat jo els puc aportar dues dades que considero important ressaltar. Primera, crec que puc aportar un coneixement si més no bastant profund de l'Administració pública, de la persona jurídica Administració pública, del seu funcionament, de les seves dinàmiques, de la seva realitat; en definitiva, del seu règim jurídic i del seu dia a dia. I un altre coneixement, un coneixement transversal des del punt de vista de les competències materials, atès que he desenvolupat sempre funcions jurídiques en àmbits tan diversos com els afers socials, el medi ambient, la indústria, l'energia, la mineria, estrangeria, règim jurídic del personal de les administracions públiques, assessorament legal, gestió pública i, si m'ho permeten, fins i tot, en una matèria tan llunyana a la realitat quotidiana com és el règim dels explosius i de les armes. En aquest sentit, he desenvolupat des del meu inici professional funcions d'assessorament jurídic als departaments d'Indústria i Energia; Indústria, Comerç i Turisme; Medi Ambient; Benestar Social, i Governació i Relacions Institucionals, a més de les que ja he anunciat abans de la Universitat de Barcelona i de l'Administració General de l'Estat.

En tots els llocs i càrrecs de responsabilitat que he desenvolupat des de 1992 ençà sempre he realitzat funcions jurídiques –per la meva formació, òbviament–, sigui en l'àmbit d'assessorament legal, sigui en l'àmbit de l'exercici professional com a lletrat, tal com va succeir en un període curt de temps en què vaig ser lletrat apoderat davant de la jurisdicció contenciosa administrativa de l'Institut Català d'Assistència i Serveis Socials, ICASS, afegint-hi, hi insisteixo un cop més, en aquest darrer període la prestació de serveis a l'Administració de l'Estat en funcions de direcció i gestió pública, que com tots vostès saben resten sotmeses en un percentatge molt important a l'ordenament jurídic públic.

Dins d'aquest primer eix de la meva intervenció vull destacar de forma molt especial l'activitat desplegada al Parlament de Catalunya. I els puc avançar una cosa: si al llarg de la meua vida laboral hi ha alguna cosa

de què no em penedeixo gens és del dia en què vaig tenir ocasió d'entrar a prestar serveis en aquesta casa, un somni per a qualsevol estudiós del dret constitucional i enamorat del parlamentarisme, matèria, la del dret constitucional, d'altra banda, sempre vista com una matèria purament teòrica a les facultats de dret però que quan un té el privilegi de treballar al Parlament de Catalunya s'adona que esdevé pràctica diària i constant. L'activitat desenvolupada durant el període comprès entre el gener de 2001 i el gener de 2012 estava centrada fonamentalment en l'assessorament jurídic de tot o quasi tot. Sí, sí, de tot o quasi tot. De tot el que pot fer una cambra legislativa en un estat democràtic de dret: pressupostos, matèria fiscal i financera, dret civil, dret administratiu, dret institucional, organització política i administrativa, fins a arribar, com no, a l'intens, important i definitiu debat de l'Estatut d'autonomia de 2006 avui vigent, amb les seves vicissituds posteriors. Activitat d'assessorament jurídic, però, també, i sobretot, i el matís penso que és important, d'assessorament legislatiu a través de la participació en tots aquells instruments que l'ordenament jurídic posa a disposició del legislador per canalitzar i articular l'impuls legislatiu.

Puc dir amb plena satisfacció que he participat en multitud de disposicions legals. No sé si seria una mica exagerat dir que en totes i cadascuna de les lleis aprovades per aquest Parlament des del mes de febrer de 2001 fins al mes de gener de 2011 hi he tingut ocasió de participar. I no me'n preguntin el nombre, perquè sincerament no els sabria dir exactament el nombre exacte. A més a més del coneixement dels instruments propis del control polític i parlamentari, que com tots vostès coneixen en tant que diputats..., jo els puc dir que ho conec, diguem-ne, si em permeten l'expressió, des de la vessant de les interioritats de les tècniques que dia a dia es ventilen en aquesta institució.

El segon eix de la meua intervenció, i per tant de la meua trajectòria professional, se centra en l'activitat docent i formativa. He pogut, doncs, compaginar l'exercici de funcions públiques amb l'activitat docent. Sóc d'aquelles persones, si em permeten que els ho digui, que sempre he pensat que l'activitat professional i l'activitat docent i formativa han d'anar a l'uníson, com una sola lletra d'una sola cançó, amb l'objectiu que el dia a dia d'una activitat professional, la que sigui, imbueixi la tasca docent i a l'inrevés. Entenc que no són compartiments aïllats i estancs, sinó que es retroalimenten. I, precisament, més enllà de col·laboracions docents en l'àmbit del dret constitucional, el dret administratiu i el dret públic de Catalunya en l'àmbit universitari, he desenvolupat una tasca ininterrompuda des de 1997 fins a desembre de l'any 2011 com a professor de dret i organització administrativa de l'Escola d'Administració Pública de Catalunya, plaça guanyada per concurs, com he dit, l'any 97..., sense interrupció. Perquè penso que quan un imparteix formació i docència adreçada tant a futurs professionals com als que ja estan en actiu i hi porten uns quants anys, des de l'òptica del dia a dia, dels problemes i dels reptes professionals que es plantegen, sempre un pot aportar punts de vista, vivències, experiències,

que com a mínim donen un sentit més crític, realista i pràctic a la professió que hom vol desenvolupar.

I, finalment, el tercer eix dels que anunciava al començament de la meva intervenció en aquesta comissió; un eix que el vull centrar a fer una petita reflexió, si m'ho permeten, del que representa per a mi personalment i professionalment integrar-me a la institució de què aspiro a formar part. D'entrada els puc dir que no és una institució aliena a la meva activitat, ni és desconeguda ni és llunyana. La meva activitat professional tant en l'etapa de l'Administració pública com, i sobretot, en l'etapa parlamentària durant més d'una dècada tenia una part important d'interacció amb les tasques pròpies del Consell Consultiu, primer, i del Consell de Garanties Estatutàries posteriorment. I la seva doctrina en moltes qüestions no m'és, com podran entendre, estranya. Ans al contrari, jo mateix, moltes vegades, llegint els seus dictàmens m'havia plantejat i m'he arribat a plantejar qüestions o aspectes de rellevància i de transcendència jurídiques, sempre sota el magisteri dels qui han estat membres del Consell Consultiu o ara consellers de l'alt òrgan Consell de Garanties Estatutàries; per cert, alguns membres del qual he tingut l'honor de tenir com a professors en els meus anys universitaris i fins i tot de coincidir amb ells posteriorment, com el doctor Carrillo, la doctora Agulló i el doctor Aja, que, per cert, em va donar la meva primera oportunitat docent, amb només vint-i-dos anys, per impartir docència a la Facultat de Dret en matèria de dret constitucional. I jo, després, com a docent, he tingut sempre..., referent..., l'apartat d'explicacions del Consell de Garanties Estatutàries, posant sempre l'èmfasi en dos pilars, la seva composició i independència i, sobretot, les funcions que com a òrgan de naturalesa estatutària desenvolupa, i de forma concreta ressaltant la funció que té encomanada de vetllar per l'adequació a la Constitució i a les lleis, i a l'Estatut en especial, del conjunt del sistema normatiu, seguint la línia jurisprudencial del Tribunal Constitucional.

Vaig acabant. Però penso, sobretot –continuo amb aquest tercer eix–, que el que és més important destacar de la institució Consell de Garanties Estatutàries és el seu enorme prestigi, guanyat a pols, guanyat dia a dia; primer el Consell Consultiu i posteriorment el Consell de Garanties Estatutàries. Sobretot per la independència i imparcialitat amb què ha exercit les seves funcions ininterrompudament des de 1981, independència i imparcialitat que els puc ben dir –i permetin-me que no en posi cap exemple concret, però en tinc dos o tres com a mínim al cap– que ha exercit amb tota claredat i amb tota contundència.

I finalitzo. No els vull amagar una realitat: el consell té per endavant grans reptes en la seva activitat ordinària consultiva, fruit de l'actual conjuntura i de les circumstàncies que en un futur puguin sorgir. Però estic segur que seguirà, sigui qui sigui membre de la institució, exercint les seves funcions amb plena independència i imparcialitat, i amb plena subjecció a l'ordenament constitucional i estatutari.

Gràcies per la seva atenció, i, com no pot ser d'una altra manera, em poso a disposició de vostès després per

a qualsevol aclariment o qualsevol pregunta que vulguin fer al respecte.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies. Començaríem, doncs, un torn dels grups. Per Esquerra Republicana, senyora Rovira.

Marta Rovira i Vergés

Sí; gràcies, president; gràcies, senyor Jaume, per la compareixença. Agraïm que avui sigui aquí, que ens hagi pogut explicar aquells trets principals del seu currículum, que ja coneixíem, i en especial que hagi dedicat una atenció específica a tot el coneixement de l'activitat legislativa d'aquest Parlament els últims anys, en què ha participat en aquest assessorament, en aquesta funció d'assessorament jurídic, que ens ha explicat.

Agraïm també que hagi posat en valor les funcions del consell i la importància, evidentment, transcendental que té en tot el bloc de la constitucionalitat, en què s'inclou, evidentment, l'activitat legislativa que surt d'aquesta cambra.

En aquest sentit, agraïm també que hagi posat en valor una de les principals novetats que presenta el Consell de Garanties Estatutàries respecte al Consell Consultiu, que és el principi d'independència, d'imparcialitat, i en aquest sentit em penso que s'ha de tenir molt present, sobretot tenint en compte el currículum que s'ha presentat.

Pel nostre grup no queda res més a dir. Agrair-li, doncs, que hagi vingut avui aquí. Considerem contrastada la idoneïtat, i esperem que en el Ple es faci el que correspongui i que tingui molta sort en l'exercici de les seves funcions si és el cas.

Gràcies.

El president

Gràcies. Senyor Collboni.

Jaume Collboni Cuadrado

Gràcies, president. Salutem el senyor Jaume, persona que coneixem i reconeixem des de fa molts anys i amb la qual a més a més vam compartir una etapa professional dins d'aquest Parlament. Salutem també el doctor Aja i el doctor Vernet, que ens acompanyen avui.

I començaré per dir una cosa que és prou coneguda i que hem expressat a través dels mitjans de comunicació per part del nostre grup parlamentari. Nosaltres pensem que aquest procés de renovació s'ha obert sense el consens necessari..., en un aspecte, o en un procés, tan sensible com és la renovació d'alguns membres del Consell de Garanties, en concret de dos membres més un, que seria cobrir una vacant que estava pendent.

Nosaltres som uns grans defensors de la independència d'aquest consell, com consagra l'article 76 de l'Estatut vigent. Pensem que aquest Consell de Garanties ha fet una tasca molt important i que ha estat al marge de la lluita partidària en els darrers anys. De fet, a la passada legislatura ha fet a l'entorn de vint dictàmens, que han estat fora, diguem-ne, de la conflictivitat partidista.

Malauradament, l'inici d'aquest procés pensem que pot posar en qüestió i pot posar en risc justament el fet que aquest Consell de Garanties, que és clau en la interpretació o en l'aplicació del principi de legalitat pel que fa a les actuacions tant del Govern com del mateix Parlament..., es posi en qüestió. No voldríem que aquest Consell de Garanties, el que ha de sorgir de la renovació del proper Ple del Parlament, fos una rèplica, una mala rèplica, del que ha passat i passa –avui mateix als mitjans de comunicació apareix alguna informació a aquest respecte– amb el Tribunal Constitucional..., que en funció de les majories parlamentàries automàticament han de canviar les majories a la composició del Consell de Garanties, en el cas de Catalunya, i del Tribunal Constitucional, en el cas de l'Estat espanyol.

El meu grup defensa el principi de continuïtat institucional. El defensa perquè, justament, el Consell de Garanties ha funcionat molt bé; perquè aquesta és una renovació parcial i excepcional, com vostès saben. I, per tant, nosaltres hem defensat la continuïtat de dos membres que en formen part actualment, de la senyora Agulló i del senyor Bas. Hi insisteixo: el nostre interès és que aquest Consell de Garanties sigui gelós a garantir el principi de legalitat, i per tant l'aplicació de l'Estatut i de la Constitució, que és justament el que diu el seu article 2, com vostè sap.

Hem analitzat el seu currículum. Però, evidentment, això no és un tribunal. Aquesta és una comissió parlamentària que el que ha de fer és escoltar i pronunciar-se. Seran els diputats qui en votació lliure i secreta acabaran emetent, diguem-ne, un veredict sobre la idoneïtat dels càrrecs. Nosaltres considerem que vostè és idoni per ocupar aquesta responsabilitat.

Però, com vostè mateix ha dit en la seva exposició, no podem abstraure'ns de la conjuntura política que viu el país. I jo li volia fer dues preguntes molt concretes, que després també faré al senyor Ridaó, per saber el seu parer com a jurista i..., vinculat a aquesta actualitat política.

Les preguntes són les següents: creu que amb el marc actual, és a dir, amb la Constitució i l'Estatut, és possible per mitjà d'un acord polític la celebració d'una consulta o referèndum sobre la possibilitat que Catalunya sigui un estat independent? Primera pregunta. I segona pregunta: creu que a partir d'una llei de consultes no referendàries podria celebrar-se una consulta o referèndum sobre la possibilitat que Catalunya sigui un estat independent?

Moltes gràcies.

El president

Bé; gràcies. En tot cas, recordar que en principi el que fem aquí és demanar aclariments o explicacions sobre

la formació, la trajectòria o els mèrits dels candidats. En tot cas, evidentment, si... (*Jaume Collboni Cuadrado demana per parlar.*) Endavant, senyor Collboni.

Jaume Collboni Cuadrado

President, si anem al diari de sessions dels *hearings* que van tenir lloc justament en la renovació dels anteriors membres, es feien preguntes d'aquestes característiques, perquè interessa saber l'opinió professional dels membres que se sotmeten al control d'aquesta comissió.

Gràcies.

El president

D'acord, senyor Collboni. En tot cas, si el senyor Carles Jaume està disposat a respondre aquestes preguntes, endavant. Jo només els recordo que el *hearing*, en tot cas, no seria per plantejar aquestes qüestions.

Endavant, senyor Calbó.

Pere Calbó i Roca

Moltes gràcies, senyor president. Agrair al senyor Jaume la seva compareixença i fer dos aclariments previs, sobretot perquè per l'ús de la paraula del portaveu del Grup Parlamentari Socialista..., si no m'hi refereixo molt breument per deixar clara la nostra posició, podríem donar a entendre que es deixen per assentades algunes coses que jo crec que són, per una banda, irresponsables, i, per una altra banda, no són certes.

En primer lloc, estem aquí, com ja s'ha comentat, per avaluar la idoneïtat professional dels candidats a pertànyer al Consell de Garanties Estatutàries. Aprofitar-ho per fer una referència al fet que un grup parlamentari entén que no hi ha el consens necessari. Jo crec que està fora de lloc. Però a més nosaltres recordaríem que en el seu moment, l'any 2009, el posicionament del Partit Socialista era molt diferent respecte a la composició del Consell de Garanties Estatutàries, i segurament aquest canvi de posició no es deu tant a una concepció de l'ens, sinó que es deu més al fet que entenen que perden la capacitat de nomenar o proposar un candidat. I, per tant, situem-ho en aquests termes.

En segon lloc, la irresponsabilitat d'un posicionament polític. Posar en dubte la independència d'un òrgan estatutari em sembla absolutament irresponsable. No es pot fer aquest tipus d'afirmació i que es quedi sense resposta. El Consell de Garanties tenia el mateix grau d'independència l'any 2009 que el que tindrà un cop s'hagin nomenat els membres..., i la renovació dels membres a què es procedeix aquest any 2012. I, per tant, vincular a un posicionament polític diferent..., i posar això en dubte, la independència de l'òrgan, jo crec, ho torno a dir, perquè vull subratllar-ho, que és absolutament irresponsable.

Dit això, jo sí, del seu currículum, senyor Jaume, en vull destacar una cosa que vostè no ha mencionat, però que hi apareix, i crec que per nosaltres és impor-

tant, que és el fet que vostè és diplomad en dret civil de Catalunya, l'any 91. Surt al seu currículum i, per tant, és una referència que a nosaltres ens sembla interessant.

I, sobretot, nosaltres..., fer especial incidència en la seva capacitat, en el seu bon fer, durant aquests onze anys que vostè va treballar des d'una vessant tècnica al Parlament de Catalunya. Per tant, això, a part de tot el seu currículum, com vostè ja ha explicat d'una forma àmplia i d'una forma a més..., amb un major abast..., ens consta en el currículum que ens ha passat per escrit..., però aquests onze anys de treball al Parlament de Catalunya ens donen una garantia del bon fer que vostè va fer i, sobretot, d'un coneixement tècnic i jurídic en les matèries que són objecte precisament del Consell de Garanties Estatutàries, que no..., recordem, i bé que hi hem de fer èmfasi, que aquest òrgan vetlla perquè les disposicions de la Generalitat s'adeqüin a l'Estatut i a la Constitució. Per tant, jo crec que aquesta etapa professional en la seva vida crec que permet acreditar la seva idoneïtat per tal de poder complir aquestes funcions.

Acabo, per no allargar-me..., perquè nosaltres entenem, perquè en tenim un coneixement directe i tenim el coneixement del seu currículum, que vostè és idoni per poder ser proposat com a candidat i subjecte a poder ser escollit, si s'escau, pel Ple del Parlament de Catalunya com a membre del Consell de Garanties Estatutàries. Jo..., els valorem, tant a vostè com al senyor Ridao –posteriorment ens hi referirem–, per la seva idoneïtat professional, per la seva condició de jurista. No per la seva ideologia, no pel que pensen vostès sobre una situació d'oportunitat política. Perquè, com diu la mateixa llei, el Consell de Garanties compleix les seves funcions amb plena independència per mitjà de dictàmens tècnics jurídics que en cap cas no expressen criteris d'oportunitat o de conveniència. Això ho diu la llei. Per tant, no els farem fer aquella cosa per la qual no els valorem. Nosaltres els volem valorar tots dos com a juristes, i per tant entenem que un bon jurista en la funció que parlem s'expressa a través de dictàmens tècnics jurídics que no expressen criteris d'oportunitat. Per tant, nosaltres no els formularem preguntes amb què el que se'ls demana no és aquest criteri professional i tècnic, sinó que vostès expressin criteris d'oportunitat, que poden ser molt respectables però que segurament no són l'objecte d'aquesta comparança.

Gràcies, senyor president.

El president

Gràcies, senyor Calbó. Pel Grup d'Iniciativa, senyor Bosch.

Jaume Bosch i Mestres

Gràcies, president. Senyor Carles Jaume, benvingut. Jo em limitaré a fer-li un parell de preguntes, no d'opinions polítiques, sinó precisament en funció del que avui hem de debatre aquí. Li demano disculpes si les troba impertinents, però em sembla que és la meva

funció fer-les com a parlamentari, i vostè, que ha estat en aquesta casa, suposo que deu entendre quina és la meva funció.

Jo vull plantejar dos dubtes. El primer, m'ha sobtat que ni en el currículum ni en la seva intervenció vostè hagi mencionat que vostè ha estat assessor onze anys del Grup Parlamentari Popular. En una democràcia, servir un grup parlamentari ha de ser objecte, en tot cas, de mèrit, d'elogi. No crec que s'hagi d'ocultar. Perquè en el seu currículum el que hi posa és que vostè ha estat assessor en el Parlament. Però vostè no ha estat assessor del Parlament de Catalunya. Ha estat assessor del Grup Parlamentari Popular, cosa absolutament digna, eh? Però mirant..., és clar, vostè va acabar la carrera l'any 1991, per tant fa vint-i-dos anys. I, per tant, per totalitzar els quinze anys d'exercici professional que requereix la Llei del Consell de Garanties vostè ha de computar aquests anys de servei al Grup Parlamentari Popular. Vostè, evidentment, és funcionari del cos superior de la Generalitat i vostè va estar adscrit al Parlament, que és la fórmula que s'utilitza. Però jo li vull fer una pregunta. Per ser assessor d'un grup parlamentari cal ser funcionari, però no és imprescindible ser jurista. De fet, hi ha assessors de grups parlamentaris, funcionaris de la Generalitat, que no són juristes. Per tant, vostè considera que aquesta tasca li atorga aquests anys d'exercici professional? Vostè ho considera així, diguem-ne? Volia que m'expliquéss els motius del perquè.

I una segona pregunta, que encara pot ser una mica més impertinent. Però, miri, jo m'he repassat els dictàmens del Consell de Garanties dels darrers anys i he vist que la persona a qui vostè substitueix, proposada pel Partit Popular, en tots aquests anys, si no m'he equivocat al mirar-ho, no va ser ponent de cap dictamen. Per tant, jo crec que estic legitimat per preguntar-li, i suposo que vostè, evidentment, m'ha de dir que sí, si vostè se sent capacitat no per ser membre del Consell de Garanties, sinó per actuar de ponent en qualsevol tema que li pugui pertocar en l'ordre que s'estableix dins del Consell de Garanties Estatutàries.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor Bosch. Pel Grup de Ciutadans, senyor Cañas.

Jordi Cañas Pérez

Sí; gracias, presidente. También agradecer al señor Carles Jaume su exposición sobre la idoneidad de su persona a la hora de ejercer la responsabilidad para la cual se postula.

Y es de idoneidad, de lo que hablamos. No de voluntad. Hay que diferenciar la voluntad de la idoneidad y conocer los límites de cada uno. Parece que la responsabilidad que significa ser miembro del Consell de Garanties Estatutàries requiere, además de una experiencia profesional de quince años contrastada, la –o creo yo que se debería poner en valor– autoideoneidad. Es decir, el sentirse uno preparado y capaz. Pe-

ro que esa no puede pasar por delante de la idoneidad profesional del cargo al cual uno opta.

Entonces, mirando su currículum, también, y con amplio respeto por su trayectoria profesional y personal, usted ha sido más de diez años asesor del Grupo Parlamentario Popular. Esta es su principal experiencia. Como mínimo ha sido la más extensa. Ello no significa nada ni positivo ni negativo.

Yo creo, desde Ciutadans creemos, más allá de las interpretaciones políticas que puede tener la elección de estos responsables, porque evidentemente son decisiones políticas... Aquí ya no nos vamos a llamar a engaño. Hay que quitar el velo de la imparcialidad a la hora de nombrar o proponer cargos, porque, evidentemente, y por la propia composición del Consell de Garanties Estatutàries, es un *consell*, por supuesto, profundamente politizado: nueve consejeros nombrados por el presidente de la Generalitat, seis por el Parlamento y tres por el Govern. Es decir, no nos llamemos a engaño. Aquí siempre estamos con la imparcialidad... Hay que valorar la idoneidad. La imparcialidad ya la damos por eliminada. Pero sí la idoneidad.

Entonces, ¿es usted el más idóneo? Hombre, a nivel de formación, usted está sustituyendo a un magistrado y doctor en derecho. Usted tiene una licenciatura. Yo analizo su currículum y miro, por ejemplo, cosas que a mí me parecen, a Ciutadans nos parecen, más relevantes que incluso la propia formación. Yo creo que ser doctor o ser catedrático pues en principio parece que prestigia más que exclusivamente la licenciatura, pero no es imprescindible. De hecho, no es una exigencia, no es un requisito. Pero cosas que a mí me importan más son, por ejemplo, las publicaciones que usted ha hecho. Creo que es relevante, porque uno puede haber optado por no haberse doctorado o no haber optado por la cátedra, pero puede haber hecho una intensa labor de reflexión. Y esto se contrasta habitualmente. Si esto fuese un tribunal, usted seguramente sería caracterizado como no idóneo, ¿eh? Menos mal que no lo es; esto es otra cosa. ¿Publicaciones? Pues, bueno, yo las que veo son, aparte de la revista *Economist & Jurist*, revista *Ayuntamiento XXI*, *Ayuntamiento XXI*, *Ayuntamiento XXI*, Asociación Independiente de Empresas Operadoras de Máquinas Recreativas de Cataluña, la revista *Reglas de Juego*... Estas son sus publicaciones efectuadas.

Cuando miro, por ejemplo, intento evaluar, cuál ha sido su tesis, claro, no la tiene, porque usted no es doctor.

Entonces, cuando uno no tiene el reconocimiento público ni por los años de docencia en una cátedra universitaria, ni por las publicaciones de referencia, ni por tesis doctorales relevantes, pues uno tiene que fiarlo todo a la fe, porque no hay elemento de contraste. Y parece que para ser miembro de un Consell de Garanties Estatutàries, que tiene como función una función muy relevante, elaborar dictámenes jurídicos y la tutela de los derechos estatutarios, parece que la voluntad no es suficiente. Hay que tener elementos de contraste, y usted simplemente no los aporta, de una forma creo que objetiva en el análisis. Yo creo que ser

asesor parlamentario, tratando temas de ámbito jurídico, legislativo, no es una experiencia suficiente o contrastable de cara a poder, por ejemplo, ser ponente en uno de los informes. Por eso yo digo que la idoneidad no solo es una decisión de mayorías o minorías políticas, sino de evaluación personal de si uno es la persona adecuada a la hora de participar en una institución tan relevante, como usted muy bien decía, en un momento tan trascendental en la vida política catalana y en el conjunto de España como el que vivimos. Si es una cuestión de cuota, la idoneidad es obvia. Si es una cuestión de formación y de capacitación, simplemente creo que no está contrastada. No dudo de su capacidad para hacerlo, ¿eh? Lo que pasa es que no tengo, o no tenemos en Ciutadans, elementos de contraste suficientes como para poder determinar la idoneidad de su persona a la hora de asumir la responsabilidad que significa ser miembro del Consell de Garanties Estatutàries.

El president

Gràcies. Pel Grup Mixt, senyor Arrufat.

Quim Arrufat Ibáñez

No hi tenim res a afegir, no intervindrem.

El president

D'acord. Doncs, el seu torn per respondre. (*Veus de fons.*) Perdó! Pel Grup de Convergència, endavant, senyor Bonvehí.

David Bonvehí i Torras

Convergència i Unió. (*L'orador riu.*) Moltes gràcies, senyor president. Agrair al senyor compareixent les seves explicacions.

Des de Convergència, dir-li que hem escoltat amb deteniment tota la seva ampliació del seu currículum, que també hem analitzat. Dir-li que el considerem, pel que analitzem del seu currículum i les seves explicacions aquí, amb prou capacitat per exercir aquesta tasca en aquest òrgan que és el Consell de Garanties Estatutàries, un òrgan que nosaltres, no pot ser d'una altra manera, considerem que continuarà sent un òrgan totalment independent, imparcial, si bé, com s'ha dit, Catalunya, com vostè ha dit, viu uns moments i uns reptes importants com a país. I valorar-li que també hagi fet esment de la tasca d'aquest Parlament de Catalunya, on..., vostè ha remarcat la seva importància. I dir-li que també ens quedem amb el fet que vostè és coneixedor de diferents àmbits de la Generalitat de Catalunya, de les administracions públiques en general. I, per tant, si dimecres resulta escollit en el Ple de Parlament, desitjar-li sort en el seu càrrec.

El president

Moltes gràcies, senyor Bonvehí. Senyor Carles Jaume, per respondre les preguntes.

Carles Jaume i Fernández

Bé; gràcies, president. Si els sembla bé, per ser breu i concís, seguiré una mica l'ordre de les intervencions, i procuraré en la mesura del possible donar resposta a totes i cadascuna de les preguntes que han fet i a les seves consideracions.

En el cas del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, bé, no ha fet cap pregunta en concret. Només agrair-li les seves paraules i la seva confiança en considerar que sóc idoni.

I, sí, només afegir una cosa que ja he deixat clara en la meva exposició, que és fer l'èmfasi en aquesta independència i en aquesta imparcialitat. Per tant, ho diu la llei, però, a vegades, a més a més que ho digui la llei, quan un es troba davant de determinats temes o assumptes, la manera més important que té de manifestar la seva independència i imparcialitat és tancar-se; si m'ho permeten, com fan ara els cardenals en el conclave. Tancar-se, barallar-se amb els llibres, amb la jurisprudència, i emetre en el seu moment dictamen.

I quant a la independència, només afegir-hi una altra cosa, i aquí aprofito també per contestar indirectament el que ha dit el portaveu del Grup de Ciutadans: algú posa en dubte que el Tribunal Suprem dels Estats Units d'Amèrica és independent, quan els nou magistrats són nomenats vitaliciament pel president dels Estats Units? No? I els jutges, al Regne Unit, a la Gran Bretanya, són nomenats pel poder executiu i ningú posa en dubte la seva independència, fins a tal punt que jutges d'aquells que en una cambra parlamentària diríem que són conservadors han dictat sentències que en el món occidental segurament diríem que són, si em permeten aquest argot, progressistes, i a la inversa. I no posaré exemples concrets per no allargar-me. La independència entenc que es fa des de la integritat professional i des de la moralitat que cadascú fa a l'exposar en un paper, com és en el nostre cas, en uns dictàmens, els seus parers i els seus criteris.

Respecte del Grup del PSC..., senyor Jaume Collboni, al qual, com ha dit, ens va unir una etapa professional molt interessant i al qual tinc una gran estima. Home!, jo podria acollir-me al dret de no declarar i apellaria a l'article 157.4 del Reglament del Parlament, que diu que només em puc sotmetre a preguntes referents a la meva trajectòria professional. Però no sóc descortès. Jo, per prudència, perquè penso que no toca en aquest moment processal, i perquè realment considero que potser prejutjaria el que en un futur que no sabem..., els que ara són membres del consell i els que en un futur ho serem..., ens hauríem de pronunciar per si es demanés un dictamen d'ajust a la Constitució i a l'Estatut sobre no sé què del dret a consulta o de la Llei de consultes, o... Per tant, no li contesto no tant per la primera raó, estrictament reglamentària, com bé ha apuntat aquí el president de la comissió, sinó més que res per la segona raó, per evitar que emetem algun criteri, algun judici, que es pugui malinterpretar i que es consideri que és una decisió prejutjada. De totes maneres, gràcies per la seva amable intervenció i el seu to totalment constructiu.

Respecte del Grup d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, miri, jo li contestaré les dues preguntes de forma molt concreta. Evidentment, jo he estat assessor jurídic ocupant un lloc de treball del Departament de Governació; d'acord amb el que marca la llei i la relació de llocs de treball, de nivell 30. Però sí, estic d'acord que segurament –segurament– hi ha hagut una petita omisió en el currículum. Jo sóc del Col·legi d'Advocats de Barcelona des de 1994. Llicenciat des de 1991 i col·legiat des de 1994, com a no exercitant, perquè quan hom està a l'Administració..., en aquell moment no necessitava la col·legiació per exercir. Ja tenia la postulació, perquè ho imposava la Llei dels serveis jurídics, com ho fa la Llei d'assistència jurídica de l'Estat en el cas de l'Administració de l'Estat. I, en tot cas, tot i no ser exercitant, després sí que vaig col·legiar-me als tres anys com a exercitant. I, evidentment, assessor jurídic d'un grup parlamentari, però assessor jurídic. No és requisit imprescindible. Evidentment que no. Però sí que li puc dir que no sobreviuria, un assessor d'un grup parlamentari, sense coneixement de l'ordenament jurídic i de l'ordenament constitucional. Una altra cosa és que algú en aquest lloc hagi desenvolupat tasques no jurídiques. Jo ja he dit en la meva exposició que totes i cadascuna –totes i cadascuna– de les lleis que s'han tramitat en aquest Parlament des del febrer del 2001 fins que vaig plegar per raó del nou càrrec que vaig ocupar, totes i cadascuna de les lleis, i això li ho puc assegurar, les he analitzat, estudiat, pel davant i pel darrere, en positiu, sempre, i, evidentment, amb criteri jurídic. I m'era igual que fos el llibre IV del Codi civil que la Llei de prestacions socials, o les lleis de pressupostos, o les lleis de mesures fiscals i financeres de cada any. Per tant, crec que compleixo de sobres el criteri dels quinze anys de trajectòria professional en l'àmbit jurídic.

Respecte a la segona pregunta que vostè m'ha formulat del predecessor, jo li contestaré que jo penso que tinc la capacitat per fer-ho. I a mi no em toca jutjar els anteriors membres d'aquest consell. Ni els d'ara ni els anteriors membres d'aquest consell. Jo penso que tothom, quan agafa un càrrec de responsabilitat, com tot a la vida, assumeix els seus límits, i per tant intenta, si troba límits, superar-los en el dia a dia. Per tant, permeti'm que li contesti en aquest sentit. De totes maneres, igualment agrair-li la seva intervenció, i espero que com a mínim la primera part li hagi quedat com a mínim més clara, no?, suficientment més aclarida.

Respecte al Grup Parlamentari de Ciutadans - Partido de la Ciudadanía, jo, senyor Cañas, li voldria dir dues coses. És cert, no sóc doctor en dret. Tenim la gran sort i virtut, la qual cosa no pressuposa que no sigui idoni..., però és que jo li diré que tenim la gran sort i la gran virtut, a Catalunya i en el consell, que des de 1981 n'han existit membres que no han estat doctors en dret ni catedràtics. Hi ha hagut secretaris d'Administració local, hi ha hagut advocats de l'Estat, hi ha hagut advocats en exercici que durant el seu mandat en el consell l'han exercit amb plena dedicació... Per tant, home, sí, és un requisit, el de doctor, acadèmic, és un requisit que exigeix l'activitat docent universitària, però jo penso que, sincerament –per això defenso

el meu currículum—, no és un requisit imprescindible. I hi torno a insistir: si mirem la composició del Consell Consultiu primer i ara del Consell de Garanties, vostè veurà que hi ha una part important —no li sabria dir el percentatge, però jo tinc uns quants noms al cap— que no han estat doctors en dret. Però tots han estat juristes, des d'un advocat de l'Estat fins a secretaris d'Administració local, fins a advocats en exercici lliure que han exercit el càrrec amb tota la imparcialitat, independència i professionalitat possibles.

Intentant contestar-li també una segona consideració —tret que l'observació sobre la independència ja l'he feta abans al contestar a la portaveu d'Esquerra Republicana— sobre les publicacions, evidentment, si no sóc doctor no tinc una tesi doctoral. Però tinc dos postgraus amb dues tesines. Una en un màster..., sobre el règim jurídic de l'energia elèctrica —i no li'n diré la qualificació—, al de dret públic i organització administrativa per la Universitat Pompeu Fabra. L'altra, al del règim jurídic empresarial, una de molt concreta sobre una acció, que era l'acció de *deslinde y amojonamiento de fincas*, curiosament de la Llei d'enjudiciament civil derogada, però que en aquest apartat concret continua vigent, que és la Llei d'enjudiciament civil de 1881. Reconec que no tinc la tesi doctoral, i si això és un problema ho sento. Però torno a lligar-ho amb el que he dit al començament. Vostè ha dit la «idoneïtat» i a més ha dit l'«autoidoneïtat». Jo he vingut aquí a defensar el meu currículum i em considero, òbviament, idoni, però, sobretot, des del meu convenciment i el meu fur intern, em considero autoidoni. De totes maneres, gràcies, perquè penso que també m'ha donat l'oportunitat d'explicar o de puntualitzar, segurament, dos o tres aspectes del meu currículum que en una intervenció amb els quinze o vint minuts que se m'han concedit potser no podia arribar a determinar amb tant aprofundiment.

Respecte a l'últim intervingent, del Grup de Convergència i Unió, igualment, com he dit a la resta de grups, agrair la seva confiança en manifestar la seva posició favorable a la meva idoneïtat, i, com a la resta de grups parlamentaris, si el Ple del Parlament del proper dimecres considera que sóc la persona idònia, d'acord amb les majories marcades pel nostre ordenament jurídic, els agrairé la seva confiança.

Moltíssimes gràcies.

El president

Molt bé, doncs. Moltes gràcies per les seves respostes. I passariem ja al senyor Ridao.

Joan Ridao i Martín (candidat a membre del Consell de Garanties Estatutàries)

Bé, bon dia a totes i a tots. Senyor president; membres de la Mesa; il·lustres diputades; il·lustres diputats; president, vicepresident i secretari del Consell de Garanties Estatutàries, si m'ho permeten, voldria començar pel capítol protocol·lari, però no per això menys sincer, agraint-los la possibilitat de comparèixer, de ser avui aquí, de ser en el Parlament de Catalunya, i molt en

particular en aquesta Comissió d'Afers Institucionals, per bé que aquesta és una compareixença, lògicament, reglada i obligada tant pel Reglament de la cambra com per la Llei 14/2005. Però no deixa de ser un honor per a mi, que he pertangut durant anys i fins i tot presidit aquesta mateixa comissió, haver de comparèixer.

Igualment, també voldria expressar, i perquè consti en el diari de sessions, el privilegi i la satisfacció personal que tinc pel fet d'haver estat proposat per formar part eventualment d'aquest Consell de Garanties Estatutàries, que dins de l'arquitectura institucional del país és un òrgan fonamental i segurament una de les pedres angulars que vetlla per l'adequació de les disposicions de la Generalitat tant a la Constitució com a l'Estatut, i, lògicament, concreta també, entre d'altres, el principi de legalitat i de seguretat jurídica.

Bé, entenc que a vostès els han fet a mans, com s'ha dit repetidament, el currículum. Per tant, dono per reproduït el seu detall de manera més prolixa. I, per tant, si m'ho permeten, per no fatigar-los en excés, i de manera molt breu, em proposo en aquesta compareixença, que està prevista bàsicament per avaluar la meva idoneïtat per al càrrec, examinant, òbviament, tant el currículum com la meva formació acadèmica, com la trajectòria professional, i si vostès volen també els projectes d'actuació o el meu capteniment de futur en la institució, succintament, fer menció d'alguns d'aquests aspectes, segurament els més destacats, no?

Abans de re, com, entre altres coses, la llei té un seguit de requeriments, i l'article 3 de la Llei 2/2009, de 12 de febrer, del consell, estipula la necessitat que qualsevol dels seus membres ostenti la condició política de català, és obvi que aquesta condició la reuneixo.

I, pel que fa als quinze anys d'experiència professional en l'àmbit jurídic, vull dir-los que em vaig llicenciar en dret l'any 1990. De fet, vaig col·legiar-me en el mateix exercici de 1990, el mes de setembre. En segon lloc, he exercit la professió d'advocat de manera ininterrompuda en el període que va entre el setembre del 1990 i el març del 2009, per bé que amb una intensitat major o menor en funció de les meves dedicacions a la vida pública, i concretament en tant que diputat d'aquesta cambra i ulteriorment també del Congrés dels Diputats. Simultàniament, i durant molts anys, i en particular des de l'any 2005, com obra en el currículum que vostès tenen, he exercit docència en diferents centres, que després detallaré. I també he desplegat una activitat de recerca que ha estat una constant. Podria dir que ha acompanyat també la meva trajectòria en aquests últims anys. I voldria significar que, sent legislador i sent diputat en aquesta mateixa cambra, vaig doctorar-me l'any 2006.

Entrant en alguns detalls més del meu currículum, actualment voldria dir-los que sóc professor del Departament de Dret Constitucional i Ciència Política de la Universitat de Barcelona, en tant que professor associat; sóc també, simultàniament, consultor de la Universitat Oberta de Catalunya, concretament en els estudis de dret i ciència política; també sóc col·laborador docent del Departament de Dret Públic de la Facultat

de Dret d'ESADE, de la Universitat Ramon Llull, i ostento la condició de professor *ad honorem* de la Facultat de Ciències Jurídiques de la Universitat Rovira i Virgili, una condició que, lògicament, no m'obliga a impartir regularment docència, però sí de tant en tant alguna puntual col·laboració; per exemple, ara fa molts pocs dies, la setmana passada, al voltant d'un seminari impartit sobre procediment legislatiu.

Vaig començar, com abans he dit, la meva activitat docent concretament el 2006. Va ser a la Universitat Rovira i Virgili. I des d'aleshores les disciplines o matèries en què bàsicament he impartit docència han estat centrades en el camp del dret constitucional, sistema constitucional, dret constitucional II, dret públic de Catalunya, sistema polític espanyol i també sistema polític de Catalunya, tant en estudis del grau d'Administració pública com en els graus de dret, de ciència política, etcètera.

A nivell de recerca, també voldria fer constar que pertanyo en aquests moments a un grup consolidat, que és el grup consolidat d'estudis constitucionals i europeus, finançat per l'AGAUR, de la Generalitat de Catalunya; pertanyo també al grup de recerca sobre coalicions i governabilitat, finançat en aquest cas pel Ministeri de Ciència i Innovació, i més recentment, també, al grup de recerca sobre qüestions autonòmiques i federals. He impartit també diferents cursos i seminaris en diferents centres, alguns dels quals d'extensió universitària, entre els quals, per exemple, l'ICPS, l'Institut de Ciències Polítiques i Socials.

Quant a les publicacions, aproximadament, com consta en el currículum que els han lliurat, n'hi ha una cinquantena. Vint, aproximadament, corresponen a articles publicats en revistes d'impacte en avaluació externa, i concretament en el camp o en l'àmbit tant del dret públic espanyol i català com en l'àmbit, més recentment, d'una qüestió en què he aprofundit a través d'un estudi, una monografia, com és la col·laboració publicoprivada per a la provisió de grans infraestructures, i d'una qüestió que va ser objecte de la meva tesi doctoral, i particularment en qüestions de caràcter institucional, com són les coalicions i la governabilitat. He publicat vint-i-cinc llibres, dels quals n'hi ha tretze de què sóc autor en solitari i dotze en col·laboració amb altres autors, dels quals vull destacar l'elaboració de tres manuals i tres monografies, i molt concretament les dues edicions del *Curs de dret públic de Catalunya*, l'última de les quals adaptada a la nova planta, derivada no només de l'entrada en vigor del nou Estatut, sinó també de l'impacte de la Sentència 31/2010 del Tribunal Constitucional sobre l'Estatut.

He impartit diferents conferències i congressos de caràcter estrictament acadèmic, en total trenta-un, que estan detallats també en el currículum.

I, finalment, si haig de posar en valor, i perdonin-me la petulància en aquest cas, algun altre mèrit rellevant per ostentar la responsabilitat per a què em presento, voldria dir que tinc la Creu d'Honor de l'Orde de Sant Raimon de Penyafort, que, com saben, és la màxima distinció per a juristes, concedida pel Consell de Ministres; també sóc Medalla d'Or del Col·legi d'Advocats

de Barcelona; vaig ser i vaig tenir l'honor de ser ponent redactor de l'Estatut de 2006; he pertangut en l'àmbit institucional a la Comissió Mixta de Transfències Estat-Generalitat; a la Comissió Bilateral, a la part catalana de la Comissió Bilateral Generalitat-Estat, i a un òrgan, ni que fos efímer, com va ser el Consell d'Impuls i Seguiment del Desplegament Estatutari, tres organismes amb una íntima vinculació amb una qüestió a què jo vaig dedicar una part important, i de manera intensa, de la meva trajectòria política i institucional, també acadèmica, com va ser el nou Estatut de 2006.

En qualsevol cas, aquesta trajectòria, si m'ho permeten, em permetria, en la nova etapa o en la nova responsabilitat, sumar, diguem-ne, la perspectiva adquirida i acumulada en tant que legislador en múltiples iniciatives d'aquesta cambra, també de les Corts Generals, a la perspectiva teòrica, de jurista teòric..., i també, si m'ho permeten, a partir de dimecres, si vostès ho volen, lògicament, en tant que membre d'un òrgan, el màxim òrgan jurídic consultiu de la Generalitat, com és el Consell de Garanties Estatutàries.

I pel que fa al capteniment o als projectes d'actuació de cara al futur, bé, en qualsevol cas, la meva actuació serà guiada en tot moment per la plena independència de criteri i a partir de criteris estrictament tecnicojurídics; per tant, exempts, com així prescriu la Llei, de criteris d'oportunitat i de conveniència. Aquest és un mandat de l'article 2 de la Llei 2/2009. I intentaré, lògicament, fer-ho amb la màxima diligència, objectivitat i competència.

I per acabar, si m'ho permeten, també vull dir-los que assumeixo amb tota naturalitat i també amb tota modèstia els factors i elements que hagin pogut influir en la meva elecció. Jo, en qualsevol cas, l'únic que els puc dir per la meua part és que penso demostrar en el futur amb fets la meua capacitat, la meua competència i, per descomptat, la meua independència professional.

Res més, i moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor Ridaó. Pel Grup d'Esquerra Republicana, senyora Rovira.

Marta Rovira i Vergés

Sí; moltes gràcies, president; moltes gràcies, senyor Joan Ridaó, per la seva exposició. Agrair-li també que comparegui avui i que ens reti comptes del seu currículum, que també coneixíem.

I en aquest sentit deixi'm que jo sí que entri a fer una valoració dels motius pels quals creiem que bona part del seu currículum avala la candidatura proposada perquè sigui un dels membres del Consell de Garanties Estatutàries.

En primer lloc, em toca entrar a valorar la trajectòria, l'experiència de quinze anys d'exercici professional –vostè ja hi ha fet referència–, des de l'any 90 exercint l'advocacia com a titular d'un despatx professional, i hi afegeixo també, des del 2006, el fet d'impartir

docència en l'àmbit que més afecta el Consell de Garanties Estatutàries des de la seva reforma a partir del Consell Consultiu, que és precisament tot l'àmbit del dret constitucional, del bloc constitucional i el dret públic, o «polític», com es coneix d'altra manera.

En segon lloc, deixi'm també que faci especial consideració del seu currículum en això en què vostè ja incidia: el fet d'haver pogut participar com a legislador, més concretament com a ponent redactor de la reforma de l'Estatut, en aquesta cambra, perquè això ho relaciono molt directament amb la mateixa transformació que fa l'òrgan del Consell de Garanties Estatutàries a partir de la nova llei del 2009, específicament deixant de ser merament un consell consultiu i convertint-se molt específicament, tal com indica el nom, el Consell de Garanties Estatutàries, a fer una funció molt especial de tutela de l'activitat legislativa d'aquest Parlament en desenvolupament dels drets estatutaris, fet pel qual poso en molta consideració, i és un dels motius que crec que avala la seva experiència com a legislador, la seva experiència com a ponent en la reforma de l'Estatut d'autonomia.

I en aquest sentit a mi m'agradaria fer un repàs del seu currículum, per al que això fa referència... Vostè ja ho ha dit: forma part de determinats grups de recerca. Evidentment, aquests grups de recerca..., molt relacionats amb aquest debat constitucional a partir de la reforma de l'Estatut d'autonomia. Deixi'm que destaquï el grup de recerca que té un ajut europeu: el Grup d'Estudis Constitucionals i Europeus. En aquest sentit, deixi'm també que posi en valor un altre grup de recerca que debat entorn de la reforma constitucional de l'estat autònom des d'una perspectiva del federalisme dins d'aquest segle XXI. Aquí s'ha parlat que el Consell de Garanties Estatutàries haurà d'afrontar reptes prou importants després de la reforma de l'Estatut d'autonomia. Doncs bé, crec que aquests reptes de futur que haurà d'afrontar el nostre país, però també l'Estat espanyol, que afecten aquest bloc de la constitucionalitat tal com el coneixem a dia d'avui, formen part també de molts dels projectes de recerca en els quals vostè participa en actiu en l'àmbit més acadèmic.

Deixi'm també que ressalti en aquest sentit que vostè també presenta i avala experiència en la recerca en l'àmbit de la constitucionalitat, però també en àmbits sectorials, com per exemple les competències d'infraestructures o de coresponsabilitat fiscal, en allò que també segurament el Consell de Garanties Estatutàries, a jutjar per l'acció política que ha de fer aquest país des de l'executiu, però també des de l'activitat parlamentària, segur que hi haurà de dedicar esforços per elaborar els futurs dictàmens.

Deixi'm també que ressalti publicacions molt específiques que l'avalen en aquesta funció tan especial del Consell de Garanties Estatutàries, com per exemple les de la *Revista Jurídica de Catalunya* sobre l'Estatut d'autonomia, amb referència a la sentència que hi va haver del Tribunal Constitucional, la 31/2010. En aquest sentit detecto tres articles amb relació a aquesta sentència, la reforma de l'Estatut d'autonomia i l'activitat parlamentària que hi va haver en aquest sentit.

També volia fer referència a la relació, l'estudi, dels efectes jurídics del nou Estatut amb relació a l'organització territorial i l'Administració local –també acreditada vostè que ha fet recerca en aquest sentit– i també respecte a les bases de l'autonomia política després que entri en vigor aquesta nova reforma de l'Estatut d'autonomia. Vostè també ha dit que a part de participar en grups de recerca, d'elaborar articles que generen debat respecte d'aquesta constitucionalitat dels drets estatutaris que neixen de la nova reforma de l'Estatut d'autonomia, té articles..., i permetin-me que en aquesta intervenció en destaquï dos, especialment. El primer és el *Curs de dret públic de Catalunya*, adaptat específicament a la nova legislació i a la sentència del Tribunal Constitucional després de la reforma de l'Estatut de Catalunya, un llibre de caràcter únic que detalla quina és la nova situació jurídica, constitucional i estatutària del nostre país després no només de la reforma estatutària, sinó després de la sentència del Tribunal Constitucional; la participació en altres llibres en el mateix sentit –les reformes estatutàries i l'articulació territorial de l'Estat–, que no fa vostè directament però sí que hi participa, coordinat per algun lletrat del Parlament, com en Francesc Pau Vall, i un altre llibre també en aquest sentit –vostè n'és l'autor– torna a ser un curs de dret públic amb comentaris al mateix Estatut d'autonomia després de la reforma; cròniques que crec que són d'especial consideració, potser no tant des d'un punt de vista jurídic, sinó més parlamentari, per tant de l'activitat legislativa que es fa en aquest Parlament, tornen a ser de com es va fer l'Estatut des del Parlament de Catalunya. Poso en valor una vegada més el fet que el Consell de Garanties Estatutàries pugui també tenir la visió d'una persona que ve del legislatiu en aquest gran repte de la constitucionalitat del nostre país amb referència a la reforma de l'Estatut.

Ha participat, i ho acredita, també, en debats molt recents, de l'any 2012 i 2013, sobre aquest repte sobre el futur del nostre país des de les perspectives constitucionals... «Quin és el futur de Catalunya?». Acredita haver participat en quatre debats..., si segueix vigent el pacte constitucional al nostre país, si hem de parlar d'«autogovern», «federalisme» i de «dret a decidir» des d'un punt de vista del bloc de la constitucionalitat.

Finalment, també deixi'm que en el seu currículum ressalti algunes publicacions i assajos que té entorn del bon govern i la transparència administrativa, com també un treball molt recent, del 2012, un assaig sobre el projecte de la Proposició de llei de modificació de l'àmbit de la contractació pública. I això ho ressalto també molt específicament perquè l'activitat política d'aquest Parlament, i que per tant pot ser que requereixi també algun dictamen del Consell de Garanties Estatutàries, gira entorn del repte que ens planteja el sistema polític propi a casa nostra, de la transparència, del bon govern i també de la contractació pública. En aquest sentit, per tant, també destaco que el seu currículum avala que pot aportar en aquest futur de possibles dictàmens del Consell de Garanties Estatutàries...

Vostè ja ho ha fet, ha acreditat els mèrits en àmbits de la seva professió durant més de quinze anys

d'exercici de l'advocacia, i també ho acredita en el seu currículum.

Deixi també que posi en valor els mèrits institucionals, que penso que també l'avalen perquè sigui un membre del Consell de Garanties Estatutàries. Molt específicament, entorn d'aquests debats –reforma de l'Estatut, bloc de la constitucionalitat–, com a ponent redactor de la reforma de l'Estatut d'autonomia –ja ho he dit–, com a membre de la Comissió Bilateral de la Generalitat l'any 2009, com a membre de la Comissió Mixta de Transferències de l'Estat, del 2004 al 2009, i com a membre del Consell d'Impuls i Seguiment del Desplegament Estatutari.

Per tant, per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, que a més a més és proponent, creiem que el seu currículum..., la dedicació en el debat precisament en allò que més haurà de concentrar l'activitat del Consell de Garanties Estatutàries en el futur, que és aquest encaix respecte al bloc de la constitucionalitat i els reptes que planteja el nostre sistema polític després de la reforma de l'Estatut, el fan una persona, des d'un punt de vista acadèmic i jurídic, idònia perquè sigui membre d'aquest Consell de Garanties Estatutàries.

Felicitar-lo d'entrada. Esperem que en el proper Ple aquesta valoració i aquesta idoneïtat sigui reflectida a les votacions. Desitjar-li molta sort si és el cas.

I no puc deixar de recordar que aquests actes entenc que són de *hearing*, per valorar la idoneïtat professional dels candidats que aquí es presenten. Precisament, no hauríem de fer allò que traspasa aquesta valoració professional. Entenc que, per tant, no s'haurien d'adreçar als candidats preguntes que van més enllà de valorar la seva pròpia idoneïtat professional, que són preguntes d'oportunitat política i que volen fer-los entrar en valoracions polítiques, perquè els candidats aquí es presenten en funció del seu currículum, i la seva acreditació, i el seu aval de l'experiència professional, i no precisament per qüestions d'oportunitat política.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora Rovira. Senyor Collboni, pel Grup Socialista.

Jaume Collboni Cuadrado

Gràcies, president; gràcies, senyor Ridaó, per la seva exposició. Vostè sap que pel nostre grup vostè és una de les persones més importants i més rellevants de la darrera etapa política a Catalunya. Des de la cinquena a la vuitena legislatura vostè va tenir un paper molt rellevant, especialment durant els governs d'esquerres, no només com un dels màxims responsables d'Esquerra Republicana de Catalunya des del punt de vista orgànic, sinó especialment com a membre de la comissió redactora de la reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya. Des d'aquest punt de vista, el reconeixement que fem de la seva vàlua política està fora de tot dubte.

Tenim, però, un parell d'objeccions, o de preguntes que ens fem, que són amb relació, justament, a l'únic criteri objectivable que té la llei, en el seu article 3.1, pel que fa al requisit dels quinze anys de trajectòria professional. Sabem que en el seu cas, vostè mateix ho ha expressat, la seva trajectòria professional es barreja amb la política d'una forma molt evident, i això ens genera algun dubte pel que fa a la seva idoneïtat per a aquest càrrec en concret. No l'invalida, en absolut; no afirmem que l'invalida per a la responsabilitat que vostè pot ostentar, però sí que obre una incògnita o, diguem-ne, un interrogant sobre aquest article objectiu..., que expressa l'article 3.1.

I el segon però és justament..., i ens sap greu que la seva elecció, o la renovació del Consell de Garanties, es produeixi d'aquesta manera. Ens agradaria que hagués estat d'una altra forma, li ho puc ben assegurar, però així ha estat. I la pregunta que ha fet aquest diputat sobre l'adequació al marc actual constitucional i estatutari de l'eventual possibilitat de fer o d'organitzar un referèndum o una consulta sobre la possibilitat que Catalunya esdevingui un estat independent..., dins del bloc de constitucionalitat actual o a partir d'una llei pròpia del Parlament de Catalunya, la reiterem. I sabem que és una pregunta retòrica. Aquest diputat era perfectament conscient que era una pregunta retòrica, però és una pregunta rellevant per explicar el com s'ha produït aquest procés de renovació del Consell de Garanties Estatutàries. I, per tant, li reitero la pregunta.

I vull recordar als senyors diputats i senyores diputades, i també al president de la comissió, que preguntes d'aquests estil es van formular en l'anterior *hearing*. Les va formular el representant de Convergència i Unió. En aquell cas es parlava justament de l'eventual sentència contra l'Estatut d'autonomia de Catalunya, i els compareixents van contestar des del punt de vista professional/acadèmic amb total normalitat. Ningú ho va posar en qüestió. Ni tan sols el president en aquell moment de la comissió va amonestar qui ho va fer. Forma part de les nostres atribucions. Nosaltres no som un tribunal laboral. Efectivament, avaluem la idoneïtat del currículum dels membres que compareixen. Però no ens podem abstraure de la conjuntura política en què això es produeix. I la forma amb què aquest diputat ha considerat que havia de materialitzar aquest neguit pel que fa al moment polític que viu el país i el paper clau que tindrà aquest Consell de Garanties, i segurament també el Tribunal Constitucional, en els propers mesos..., fa que ens veiem obligats a preguntar-ho i formular-ho en aquests termes.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyor Collboni. Jo li ho torno a repetir. He intentat explicar molt clarament quin és l'objectiu d'un *hearing*. I, a partir d'aquí, si el candidat té a bé contestar-li nosaltres no li posarem pegues. Però sí que crec que ha de quedar molt clar amb quin objectiu es realitza la sessió d'avui.

Pel Partit Popular, senyor Calbó.

Pere Calbó i Roca

Gràcies, senyor president. Bé, jo no insistiré en el que ja he manifestat abans a l'altre intervingent sobre aquest tipus de pregunta, que és cert que en un anterior *hearing* el senyor Homs, l'actual conseller de Presidència, va formular aquest tipus de preguntes, però també és cert que, evidentment, el que se'ls demana és un criteri professional i no una opinió. A mi..., les opinions que puguin tindre els candidats són respectuoses, però estem aquí per valorar la seva idoneïtat professional, i, per tant, com he dit abans, aquesta s'expressa a través dels dictàmens i no amb atendre..., opinions que, com ja ha comentat el senyor Jaume, poden prejudicar precisament alguns dels dictàmens futurs que pugui fer la institució.

Sí que jo aprofitaria, senyor Ridao, i permeti'm la llicència, aquest *hearing* per posar en evidència una qüestió que es dona en el seu cas, però que no és només en el seu cas, sinó que s'ha donat anteriorment, i que jo crec que és important subratllar, que és que el fet que vostè hagi exercit càrrecs electes o càrrecs polítics no l'invalida per poder vostè presentar la seva candidatura a altres responsabilitats. Ho dic, això, en positiu, perquè no sempre tots els grups ho han entès així, i a vegades s'ha tingut la temptació que el sol fet d'haver exercit un càrrec electe previ, o polític, invalidava qualsevol persona per assumir qualsevol responsabilitat futura amb un perfil més tècnic. I jo crec que fer aquesta dicotomia directa és un error. Cal valorar, i és l'exercici que nosaltres pretenem fer ara, d'una forma breu, la seva idoneïtat professional per a l'exercici d'aquesta responsabilitat en el Consell de Garanties Estatutàries.

Vostè ha ressaltat, i a nosaltres ens ha agradat que ho fes, la referència a la seva voluntat d'exercir el càrrec, tal com diu la llei, amb plena independència. Però no ha de ser més ni menys que la de la resta dels membres del Consell de Garanties Estatutàries. També tinguem-ho clar. Vostè ha d'exercir el càrrec amb plena independència com la resta de membres, i el fet que vostè amb anterioritat hagi exercit un càrrec polític o electe no vol dir que vostè hagi de mostrar un plus en aquest sentit. L'honora que vostè ho expressi d'una forma clara i evident, i sobretot ho subratllem des del convenciment amb què ho ha expressat, però és una obligació que té vostè com a possible candidat i com a possible membre si el proper dimecres el Ple així ho designa, com la resta de membres del Consell de Garanties, que han d'exercir, provinguin d'on provinguin, el càrrec amb la mateixa voluntat d'independència i amb la mateixa obligació d'independència que vostè ha expressat.

Jo, respecte al seu currículum..., el coneixem, vostè n'ha fet una explicació, la portaveu d'Esquerra Republicana ha fet una glossa que jo em veig aquí incapaç de millorar, i per tant em dono per satisfet a l'hora d'explicar i referir-me al seu currículum, no?, i per tant no ho reiteraré.

Sí que nosaltres subratllem que la seva dedicació a la docència té una vinculació molt directa amb l'objecte i els dictàmens que ha de fer aquest Consell de Ga-

ranties Estatutàries. I, per tant, amb això jo crec que la nostra referència al seu currículum, perquè ha estat prou àmplia, quedaria així.

També li dic una altra cosa, si em permet la llicència, eh?, en aquest sentit: que nosaltres, i segurament no li descobreixo cap novetat, no estem d'acord amb algunes opinions jurídiques que vostè ha expressat sobre determinades qüestions en els darrers temps i en els darrers mesos. El cas potser que és més paradigmàtic, i a què vostè també ha fet referència, és la seva opinió jurídica sobre la sentència del Tribunal Constitucional amb relació a l'Estatut d'autonomia. Vostè això ho sap, nosaltres ho sabem, ho explicitem d'una forma clara, però no estem aquí, també volem deixar-ho clar, per mesurar el grau de coincidència en les opinions jurídiques entre vostè i jo, i el grup que jo represento, sinó que precisament estem aquí per poder avaluar i emetre una opinió des de la nostra responsabilitat com a grup parlamentari sobre la seva idoneïtat professional per poder ser membre del Consell de Garanties Estatutàries.

Com queda clar que l'objecte no és el primer, sinó que és el segon, des del nostre grup parlamentari expressem que a la vista del currículum que vostè ha presentat i del coneixement de la seva tasca professional, que coneixem, entenem que vostè és idoni, deixant clar que segurament, en aspectes molt concrets, l'opinió que vostè pugui tindre i la del nostre grup parlamentari, des d'un punt de vista..., jurídic ja parlo, ja no dic ideològiques, perquè és..., clares..., però tècnica jurídica..., poden ser diverses i poden ser no coincidents. Però en tot cas sí que valorem que la seva idoneïtat queda acreditada amb el currículum que vostè ha expressat, i així li ho volem manifestar.

Gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies, senyor Calbó. Pel Grup d'Iniciativa, senyor Bosch.

Jaume Bosch i Mestres

Gràcies, president; senyor Ridao, gràcies per l'exposició. Jo no li faré cap pregunta, i menys les que crec que no pertoquen avui.

En tot cas, sí que vull fer una petita reflexió, que és que de vegades –i no ho dic perquè ningú ho hagi dit aquí, eh?– es considera en determinats ambients que haver exercit càrrecs polítics, que en qualsevol democràcia hauria de ser considerada una cosa d'honor, haver servit la societat, pot inhabilitar després per a determinades responsabilitats no polítiques.

Jo crec que és un bon exemple d'hipocresia, eh? És a dir, per una banda es lloa el fet que els polítics siguin capaços de retornar a la seva activitat professional, i, d'una altra banda, quan hi retornen es diu que potser no són els idonis perquè han fet política. Ens hauríem d'aclarir una mica tots plegats, en això.

Però és que jo crec que el tema no és aquest. El tema és si es reuneixen els requisits per exercir el càrrec per

a què avui està proposat o no. I a mi em sembla que és absolutament indiscutible que vostè reuneix els requisits. Té un currículum incontestable des del punt de vista de la titulació, des del punt de vista de les publicacions, des del punt de vista de l'experiència, de la docència, i per tant a mi em sembla que és un fet incontestable, i fins i tot em sorprèn que algun grup que no ha plantejat cap qüestió a l'altre candidat li'n plantejgi a vostè. Sincerament, no ho entenc, perquè, amb tot el respecte, em sembla que parlem de dos currículums bastant diferents.

En definitiva, nosaltres, evidentment, considerem acreditada la seva idoneïtat. Deixi'm dir-li que crec que perdem un molt bon polític, si més no de moment, que té moltes coses a dir en el moment polític actual, complicat, que travessa Catalunya, tot i que algunes les ha deixat escrites recentment, però també estic convençut que el Consell de Garanties Estatutàries guanya un molt bon membre del consell que podrà fer moltes i interessants aportacions a la tasca del consell.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor Bosch. Pel Grup Parlamentari de Ciutadans, senyor Cañas.

Jordi Cañas Pérez

Sí; gracias, presidente. Y también agradecer al señor Joan Ridaó su comparecencia y la explicación sobre su currículum y la idoneidad para ejercer la responsabilidad a la cual se postula.

En primer lugar, desde Ciutadans no tenemos nada que decir a nivel de su capacidad y su formación. Yo creo que su currículum así lo acredita, tanto a nivel de formación académica como a nivel de sus numerosas y variadas publicaciones respecto a ámbitos jurídicos y legales.

Lo que sí que es cierto es lo que ponemos no en duda, sino simplemente en ejercicio de reflexión..., es la dedicación..., y el concepto que especifica claramente el Consell de Garanties Estatutàries de cuáles deben ser los requisitos en la elección de sus miembros: juristas de reconocida competencia con más de quince años de experiencia profesional en el mundo del derecho.

Lo que nadie puede discutir es que usted es un político de reconocida competencia con más de quince años de experiencia profesional en el mundo de la política. Eso es obvio. Y aparte, con una valoración muy alta. Usted fue diputado y portavoz parlamentario en este Parlamento desde el año 95 hasta el año 2008; diputado y portavoz parlamentario del Congreso de los Diputados desde el 2008 al 2011, cargo que compaginó con el de secretario general de Esquerra, 2008-2011. Es decir, dieciséis años de política en ejercicio, desde el año 95 hasta el año 2011.

No ponemos en cuestión que se pueda compatibilizar la responsabilidad de ser diputado y portavoz parlamentario tanto del Parlamento de Cataluña como del Congreso de los Diputados, y además secretario gene-

ral, con la experiencia profesional en el ámbito del derecho, si entendemos la «experiencia profesional en el ámbito del derecho» los trabajos parlamentarios. Sería sorprendente que yo de aquí a unos años pusiera mi experiencia como diputado como experiencia jurídica, como licenciado en historia que soy. Yo creo que nadie diría: «Venga...» No es lo mismo. No es lo mismo tener una dedicación profesional y/o académica en el ámbito jurídico, específica y exclusiva, con compaginarlo con la responsabilidad política. Yo creo que ante todo uno tiene una responsabilidad política, más allá de que usted tuvo una importancia relevante, y responsabilidad, como ponente redactor del proyecto de Estatuto de Cataluña. Pero, bueno, espero que ese no sea uno de los elementos de criterio, porque, evidentemente, después, con la evaluación que hizo del mismo Tribunal Constitucional como mínimo pondría en entredicho uno de los papeles que tiene, o que tendrá, que es garantizar la adecuación constitucional y estatutaria de las normas jurídicas que tanto el Congreso de los Diputados como este Parlamento elaboren.

De cualquier manera, yo simplemente, y sin poner en duda, y se lo digo con absoluta sinceridad, su capacidad actual y futura, en el momento en que usted decida..., no es que limitar su prolija participación tanto en medios de comunicación como académicos, y como reflexivos..., sino una dedicación, no voy a decir que exclusiva, pero sí importante, a su próxima y nueva responsabilidad como miembro del Consejo de Garantías Estatutarias..., lo que sí que es cierto es que no podemos obviar que su perfil es un perfil claramente político, y seguramente la propuesta de su nombramiento tiene más que ver, o tiene más relación, con su perfil político, al cual se añade una capacitación profesional que nadie pone en cuestión, que con su capacitación profesional con un perfil político. Es decir, el orden de los factores altera el producto, y en este caso creo que más que lo altera lo condiciona. Entendiendo –como antes, y creo que de una forma recurrente, se ha comentado en esta comisión– el momento político en el que vivimos y la relevancia que tiene el Consell de Garanties Estatutàries a la hora de asesorar, a la hora de dictaminar, a la hora de colaborar con una determinada línea política que ha adoptado este Gobierno, y su socio, que es Esquerra Republicana. Y ahí su nombramiento, la propuesta de nombramiento por parte de Esquerra Republicana..., de su perfil, tiene evidentemente una conexión política.

Y desde aquí lamentamos la politización de la institución, con lo cual no quiero, y no queremos, poner en cuestión su independencia de criterio técnico-jurídico, pero es que esa independencia de criterio técnico-jurídico tiene evidentemente un bis político ineludible, inquestionable; sobretudo por su propia experiencia, sus planteamientos como ponente del Estatuto y su interpretación tanto de cuáles son los límites jurídicos y de la Constitución como de hasta dónde puede llegar un estatuto.

Y, por lo tanto, su independencia –que respeto–, su criterio –que evidentemente está fuera de duda– y su capacitación tienen, evidentemente, un sesgo: que en un momento como este, y si además le añadimos

su perfil político, o su amplísimo y denso perfil político, parece que politizan la institución. Yo creo que eso es un problema. Es un problema que creo que usted no puede eludir en cuanto a la reflexión de su idoneidad, ¿no?

Yo..., ojalá podamos determinar de aquí a un tiempo que esta idoneidad de capacitación y de voluntad está fuera de toda duda. Nos gustaría que pusiera toda su capacidad dentro de los márgenes legales y de ahí..., los ajustase. Tenemos nuestras dudas ante sus propias palabras y algunos de sus escritos, libros, documentos de análisis, que plantean permanentemente cómo vulnerar el marco jurídico y constitucional. *(Pausa.)* Bueno, podríamos discutir si quieres un rato sobre esto. No es el momento, tampoco. Pero parece que dentro de un consejo que tiene como finalidad la adecuación a derecho, la adecuación constitucional y estatutaria, de las leyes emanadas tanto del Congreso de los Diputados y el Senado como del Parlamento de Cataluña su perfil político como mínimo cuestiona o pone en cuarentena esa independencia del criterio técnico-jurídico que usted plantea.

De todas maneras, le deseamos la mayor de las suertes. Esperamos y confiamos que ese criterio de independencia usted lo ponga negro sobre blanco, y esperamos poder decir de aquí a unos meses, o unos años, que nos equivocamos en cuanto a las dudas que le formulamos.

Gracias.

El president

Moltes gràcies. El Grup Mixt renuncia a la seva intervenció. Per tant, passàriem directament al Grup de Convergència i Unió. Senyor Bonvehí.

David Bonvehí i Torras

Gràcies, president. Agrair al senyor Joan Ridao la seva compareixença, la seva exposició, que ens ha vingut a complementar el currículum de què ja disposàvem. L'hem escoltat amb deteniment, com l'anterior candidat, i considerem provada la seva idoneïtat.

Les seves trajectòries acadèmica i professional demostren el seu coneixement de tot el bloc, diguem-ne, constitucionalista, tant del dret constitucional com del dret estatutari, i, com dèiem, l'avalen per ser un bon membre del Consell de Garanties Estatutàries.

També, com s'ha dit, entenem que és incontestable, el seu currículum, i considerem que vostè coneix perfectament la situació del marc legal actual i coneix perfectament la situació que viu aquest país i els reptes que té per endavant.

Res més. Desitjar-li, en nom de Convergència i Unió, encerts si finalment en el Ple del Parlament s'acorda la seva elecció aquest proper dimecres.

El president

Moltes gràcies, senyor Bonvehí. Senyor Ridao.

Joan Ridao i Martín

Sí; moltes gràcies, senyor president, i gràcies a tots els diputats i diputades intervinents. Miraré de respondre molt breument algunes de les qüestions que se m'han traslladat.

En primer lloc, voldria agrair a la senyora Rovira les seves amables paraules; bàsicament, una intervenció dedicada a ponderar la meua trajectòria. Moltes gràcies.

Gràcies també al senyor Collboni, en primera instància per aquest reconeixement que ha fet de la meua trajectòria en el pla institucional i també personal, no?

I atenent directament algunes de les objeccions i reserves que vostè expressa, i a més de forma molt legítima, passo a precisar en primer lloc aquesta qüestió que vostè deia, que era el criteri objectivable de l'article 3.1 de la llei, relatiu a aquest termini dels quinze anys en tant que professional del dret, no? Bé, en qualsevol cas, caldria desdobljar aquest període. El còmput són quinze anys a partir de l'any 90, però també voldria que tingués en compte que la meua activitat docent s'inicia l'any 2005 de manera ininterrompuda, eh?, és a dir, any rere any; per tant, no només en tant que advocat. En tant que advocat vaig iniciar la meua activitat l'any 90 fins a l'any 96, en tant que persona física, col·legiat als col·legis de Terrassa, Barcelona i Tenerife; entre l'any 96 i el 2003 en societat, una societat mercantil, juntament amb altres advocats, i entre el 2003 i el 2009 altra vegada com a persona física. Efectivament, ja li he dit abans que la meua activitat, o la meua condició de diputat o legislador, va fer que la meua trajectòria professional fos més o menys intensa, però en bona part d'aquests períodes no vaig deixar d'actuar com a consultor, per tant d'atendre encàrrecs puntuals, de fer dictàmens... Vaig ser advocat processalista, és a dir, d'aquells que despatxen a diari en els jutjats, com així ho havia fet en una primera època. Però la condició indispensable per poder fer això, lògicament, és la col·legiació. I li repeteixo que la meua activitat docent s'inicia el 2005 a la Universitat Rovira i Virgili. Em sembla recordar que van ser tres anys. I a partir d'aquí directament, ja, la Universitat de Barcelona, exercint docència setmanalment. Per tant, com qualsevol altre professor adscrit al departament corresponent.

Vostè em trasllada una pregunta que vostè mateix ja ha dit que és de caràcter purament retòric, no? No vull dir amb això, contravenint alguna de les consideracions que s'han fet, que vostè no tingui dret a formular aquestes qüestions aquí. Evidentment, els usos de la cambra així ho acrediten. I en segon lloc permeti'm la petulància de dir que la Llei 14/2005 emana d'una proposició de llei que aquest compareixent va presentar. Per tant, qui va traslladar, diguem-ne, aquest debat sobre el *hearing*..., d'altres sistemes..., a la cambra catalana de forma gairebé inèdita vaig ser jo mateix, i, evidentment, una de les consideracions que vaig fer en el seu moment és la necessitat no només de conèixer la trajectòria professional, sinó també, diguem-ne, algunes de les

conviccions, sobretot des del punt de vista democràtic, i els propòsits de capteniment de les persones que compareixen en el *hearing*, no? Ara, vostè em formula una qüestió molt concreta sobre què, si no ho tinc mal entès, i aquesta setmana passada mateix amb la constitució d'una ponència conjunta sobre una eventual o futura llei de consultes no referendàries, molt probablement el consell haurà de dictaminar i s'hi haurà de pronunciar. Per tant, pel mínim deure de prudència que, a més a més, encara que sigui candidat, imposa la llei als membres del consell, no ho faré. Vostè sap que tinc opinió formada sobre moltes d'aquestes qüestions que vostè formula, però tampoc no la tinc formada de forma molt concreta al voltant d'una proposició de llei que no conec, perquè ha de ser objecte de redacció per part de la ponència, i, per descomptat, de la llei que finalment emani del Ple d'aquesta cambra. Per tant, no li puc donar resposta, tot i que en una altra ocasió segurament ho hauria fet.

Al senyor Calbó, del Grup Popular, gràcies també per la seva intervenció. Deixi'm dir-li amb relació a la qüestió dels càrrecs electes que, efectivament, he estat consagrat, diguem-ne, a la meva activitat política i institucional..., algú ha comptat no sé si eren setze anys; efectivament. Jo no he considerat mai que el fet de ser diputat o el fet de ser membre d'una organització política hagi de ser una professió, sinó bàsicament una vocació. El fet és que la porta giratòria funciona, no?, el *revolving door*, que en diuen els anglosaxons, funciona, i, per tant, ara hi ets, ara no hi ets, i jo ara no hi sóc, en política activa, des de fa un any i mig. També ho vull recordar. I en aquest sentit, com considero que no és una professió, sinó més aviat una vocació, he fet sempre compatible la meva activitat política amb altres tasques, com he dit abans, de caràcter acadèmic o de caràcter professional com a advocat, perquè he considerat, entre altres coses, que quan abandonés la meva activitat política tenia una professió, tenia una feina, i, per tant, des d'aquest punt de vista, no podia consagrar-me, diguem-ne, exclusivament a la meva activitat política, no?

D'altra banda, deixi'm dir que aquesta meva condició, que no és excepcional, perquè hi ha altres càrrecs en llocs d'altíssima responsabilitat institucional, ho vull recordar, des del mateix síndic de greuges fins a altres membres que hi ha hagut al Consell de Garanties Estatutàries que han sigut diputats..., no els ha inhabilitat o no els ha incapacitat per actuar en el seu exercici amb la màxima independència de criteri, no?

L'opinió sobre la sentència de l'Estatut, sobre la 31/2010, de 28 de juny..., evidentment, hi he escrit a bastament. Però deixi'm dir-li en qualsevol cas que la meva opinió no discrepa o no difereix substancialment de la que ha expressat la majoria de la doctrina *ius* publicista catalana. És a dir que la meva posició no ha estat, diguem-ne, estranya o aliena al que ha estat un posicionament bastant comú i bastant consolidat, entre d'altres pel mateix Consell de Garanties Estatutàries, o abans Consell Consultiu, al voltant del dictamen que va emetre sobre el projecte de l'Estatut de Catalunya que va sortir d'aquesta cambra. Per tant, en

aquest sentit no trobarà, més enllà d'algunes referències en algun article d'opinió o en algun assaig polític, que no pas en obres de referència acadèmica, posicions molt i molt discrepants, no?

Al senyor Bosch, del Grup d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, moltes gràcies per la seva reflexió inicial i també per les seves amabilíssimes paraules. Intentaré, diguem-ne, estar a l'alçada, eh?, d'aquests requeriments i de les observacions que en tant que grup vostès em feien, no?

Al senyor Cañas també agrair-li molt sincerament les seves paraules. Amb relació al perfil polític, ja acabo de fer menció ara d'aquesta qüestió arran de les preguntes o suggeriments del Grup Popular. Deixi'm dir-li, això sí, que la meva dedicació a partir de dimecres vinent, si vostès tenen a bé en el Ple de la cambra elegir-me com a membre del Consell de Garanties, i sent conscient del règim d'incompatibilitats rígid i absolut, que jo sempre he defensat, d'aquesta institució... Vaig ser ponent de la reforma de la Llei del Consell Consultiu, i entre altres coses vaig ser defensor belligerant d'aquest règim d'incompatibilitats absolut, que només fa, a la pràctica, compatible l'exercici de l'activitat docent i de la recerca amb la condició de membre del consell, que és el que jo, per descomptat, m'aplicaré, com no podria ser d'una altra manera. I, per descomptat, al marge d'aquesta incompatibilitat d'ordre legal amb relació a altres activitats, hi ha una incompatibilitat, que aquesta és una autoexigència, des d'un punt de vista estètic, i, lògicament, les meves col·laboracions i presència en mitjans de comunicació, lògicament, no tindran continuïtat, no?

I em fa l'efecte que amb això..., res més. Només, si de cas, si m'ho permet, senyor president, reiterar una cosa que he dit al final de la meva intervenció. I és que he dit, si no ho recordo malament, que assumia amb tota naturalitat i també amb modèstia, per descomptat... Sóc plenament conscient d'algunes de les circumstàncies que han pogut pesar en la meva postulació i en la presentació de la meva candidatura, i en tot cas sóc plenament conscient d'alguns dubtes, reserves i objeccions que alguns dels intervinents han expressat sobre la meva independència, que no tant sobre la meva capacitat. Ara bé, jo intentaré demostrar, espero, en el futur..., i en aquest sentit, com deia el senyor Cañas, demostrar amb fets i amb treball la meva independència. I és per això, si m'ho permeten, que goso demanar de tots vostès la seva confiança.

Moltes gràcies.

El president

Doncs sense més, agraint als compareixents les seves intervencions, també donant les gràcies als membres del consell que ens han acompanyat i a tots vostès, aixequem la sessió.

La sessió s'aixeca a les dotze del migdia i dotze minuts.

